

RANDOM

Červen 2018

Je těžké říci sbohem

Eliška Jirásková

Drazí čtenáři,

za celou třídu kvartu bych Vám chtěla poděkovat, že jste četli náš časopis, který byl občas ne moc zdařilý a rozhodně nebyl dokonalý. Stejně jste ho četli, za což Vám moc děkuji. Jak jistě víte, jsme na konci kvarty a to znamená, že někteří žáci přestoupí na jinou školu či obor a v kvintě k nám přistoupí někdo nový. Znamená to, že tento časopis, který jste se právě rozhodli přečíst, je poslední tvorbou ve složení, které znáte od sekundy. V kvintě budeme mít časopis také, ale už budeme v jiném složení, noví lidé, nový časopis... Rozhodli jsme se tedy, že se tímto číslem rozloučíme nejen s Vámi, ale i s kluky, kteří přecházejí.

Proč jsou na úvodní straně hračky? A proč zrovna smutné hračky? Tento nápad vyšel z hlavy naší grafičky Elišky Jiráskové. A ona Vám to také vysvětlí.

Veronika Tesařová, šéfredaktorka

Je těžké říci sbohem

Milí čtenáři,

jistě si říkáte, proč titulní stránka tohoto čísla vypadá tak, jak vypadá a pokud jste již četli následující články a mé „zamyšlení“ jste přeskočili (což byste rozhodně neměli), zajisté si lámete hlavu nad tím, proč jejich autoři psali také o hračkách, s kterými si v dětství hrávali, když to vůbec nesouvisí s tématem. Vysvětlení je celkem jednoduché.

Na titulní straně můžete vidět smutné hračky. Jsou smutné, protože je musíme opustit a nechat je za sebou tak, jako za sebou musíme nechat naše dětství, musíme jim říci sbohem.

Sbohem ale musíme říci i spolužákům, kteří nás opouštějí, a kterým je věnováno toto číslo. Každý kromě toho, na jakou školu se chystá odejít a proč, měl napsat, s jakou hračkou si v dětství nejvíce hrál, a s kterou se musí rozloučit, protože je načase stát se dospělými nebo alespoň o trochu dospělejšími než doposud.

Ke každému článku jsme také přidali dvě fotky autorů jednotlivých článků. Jedna fotka je z jejich prvního roku tady na gymplu a druhá z jejich posledního. Můžete na nich krásně vidět, že puberta opravdu dělá zázraky.

Eliška Jirásková, grafička

Když střední přichází...

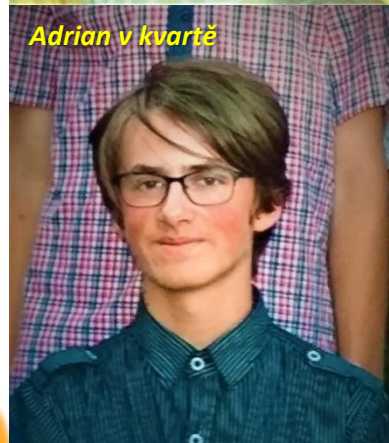
Moje nejoblíbenější hračka z dětství byl můj plyšový krteček. Vždycky jsem tu pohádku měl rád a měl jsem velkou radost, když jsem dostal svého vlastního krtečka. Už uplynulo 10 let, od té doby, co jsem ho dostal. Krteček se kdesi ztratil a spolu s ním i moje dětství. Víím, že to říkají všichni, ale opravdu to uteklo hodně rychle a nechápu, že už mě od září čeká střední.

Rozhodl jsem se přestoupit na obchodní akademii do Chrudimi. Tato škola byla založena v roce 1893 a má tudíž dlouholetou tradici. Nachází se na Tyršově náměstí v blízkosti kostela svatého Michala.

Přírodní vědy mě nikdy moc nelákaly, uměleckým talentem opravdu neoplývám a ani sport není můj šálek kávy. Myslím si, že mi vždycky docela šly jazyky. Už jako malý jsem zpíval anglické písničky a snažil se napodobovat výslovnost, i když jsem nerozuměl ani slovo. A tady na gymnáziu mě jazyky začaly bavit ještě víc. A právě obchodní akademie se na výuku jazyků zaměřuje. Jazyky mě nejspíše budou bavit i nadále a budu se stále snažit zlepšovat. Dále se tam také učí ekonomie, účetnictví nebo také písemná a elektronická komunikace. Krom toho je tam také možnost skládat různé mezinárodní zkoušky. Například certifikáty z obchodní angličtiny a němčiny, certifikát podnikatelských dovedností či certifikát průvodce cestovního ruchu.

Upřímně nevím, co chci přesně v budoucnu dělat. Nabízí se například práce účetního nebo uplatnění v cestovním ruchu, ale také třeba i vlastní podnikání. To mě osobně docela láká. Musí to být krásné být sám sobě šéfem. Ale třeba za čtyři roky budu mít zase úplně jiný názor a nebudu chtít podnikat.

Jsem moc rád, že jsem mohl poslední čtyři roky strávit tady na gymnáziu ve Skutči. Byla to určitě dobrá volba a ničeho nelituji. Získal jsem spoustu cenných zkušeností, naučil jsem se větší flexibilitě, jsem teď pracovitější a víím, že pro úspěch musím projevit snahu. Také jsem si více osvojil a upevnil se ve své víře. A samozřejmě jsem si našel spoustu nových kamarádů. Gymnázium je oproti základní škole časově náročnější a vyžaduje mnohem více námahy, ale to je tak jediné, co mě napadá jako případné negativum. Zase se aspoň naučíme víc věcí a zvykneme si na práci.

Adrian Bohuněk

Změna školy

Jelikož letos chodím do 9. třídy na gymnáziu neboli do kvarty, tak jsem se rozhodoval, kam půjdu na střední školu. Nakonec jsem dal přihlášku na dvě školy s bezpečnostně právním oborem. První byla škola v Třeběchovicích pod Orebem s názvem Trivis. Škola se mi líbila, ale cestování by bylo moc náročné, proto jsem raději zvolil druhou možnost, což je bezpečnostně právní obor ve Skutči. Pro tento obor jsem se rozhodl, protože mě baví sport. Myslím si, že tento obor mě bude bavit, protože tady je hodně odborných předmětů jako: sebeobrana, bezpečnostní a střelecká příprava.

Na gymnázium chodím od 6. třídy, předtím jsem studoval na základní škole Komenského ve Skutči. Myslím si, že jsem udělal dobře, že jsem přešel ze základní školy na gymnázium, i když to někdy nebylo zrovna nejjednodušší, protože jsem měl méně volného času než kdy dříve. Také si ale myslím, že díky gymnaziálnímu studiu mám více všeobecných znalostí než většina žáků základní školy.

Po studiu na střední škole bych chtěl studovat na vysoké škole, avšak zatím nevím, jakým směrem bych se měl zabývat. Líbila by se mi práce kriminalisty, ale na to je času ještě dost.

🧸 Mým oblíbeným plyškem byl asi tak 40 centimetrový plyšový medvěd, už ani nevím, jak jsem mu říkal...

Adam v primě

Adam v kvartě

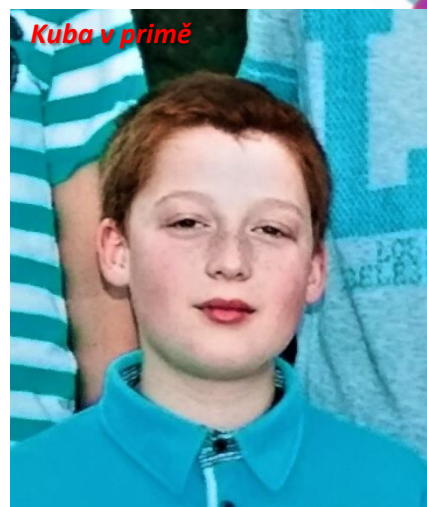

Adam Bureš

Co se mnou bude?

Jak už někteří vědí, i já jsem se rozhodl pro přechod na odbornou střední školu. Konkrétně jde o DELTU – Střední školu informatiky a ekonomie. Školu jsem si vybral, protože je zaměřená přesně na to, co mě baví, a co bych chtěl v budoucnu dělat, a to informační technologie. V tomto oboru bych se rád zaměřil na programování. V oboru bych samozřejmě rád pokračoval i dále, buď na vysoké škole nebo rovnou v zaměstnání. Myslím si, že v tomto oboru je pro mne lepší střední škola než gymnázium. Ale čtyři roky, které jsem na gymnáziu strávil, pro mě byly velmi přínosné. Nejen, že jsem se naučil mnohem více než třeba na základní škole, ale také jsem se naučil lépe se učit, a to se mi bez pochyb bude hodit.

 Hodit se vám určitě bude i jedna zajímavost. Moje oblíbená hračka v dětství byla rodinka plyšových krtků. Jeden byl velký a mluvil a dva menší se jen smáli. Touto informací bych pohled do mé budoucnosti skončil a zároveň se s vámi všemi rozloučil.

Kuba v primě

Kuba v kvartě

Jakub Kozderka

Změna

Rozhodl jsem se přesídlit z našeho skutečského gymnázia na gymnázium chrudimské. Je to taková větší verze našeho „maloměstského“ gymnázia. Třídy obvykle mají až třicet žáků, a proto zde nefunguje individuální přístup, jako u našeho gymnázia. Možná je to nevýhoda, avšak si myslím, že v životě individuální přístup nebude. Ať už budu studovat na jakémkoli gymnáziu, nemám zdání, co bude moje povolání. Z předmětů v rozvrhu preferuji zeměpis, dějepis a biologii, přesto povolání ještě vybrané nemám.

Rád kreslím a příležitostně si zahraji fotbal. 🌈 Mým oblíbeným předmětem v dětství byla plyšová žirafa, kterou jsem dostal ve třetím roku svého života. Netuším, proč jsem jí pojmenoval Mojska, ale tehdy jsem ji měl velmi rád – prakticky jsem bez ní nedokázal usnout.

Na závěr si dovolím zhodnotit naše gymnázium. Myslím, že oproti ostatním, větším školám panuje na našem gymnáziu rodinná atmosféra. Vytvořil jsem si zde celoživotní kamarády, kteří mi budou scházet. Také se mi díky delším a složitějším domácím úkolům pomohlo omezit nepřitele většiny studentů – prokrastinaci. Některé věci jsem prostě už neodkládal, protože bych je nestihl. V neposlední řadě jsem se přiučil novým vědomostem. A co mi vzalo? Nejspíše několik hodin času, které jsem strávil studováním. Ale nutno přiznat, že bych onen čas asi využil ještě hůře než učením.

Ondra v sekundě

Ondra v kvartě

Ondřej Kubant

Moje střední škola

Jdu na střední průmyslovou školu na obor Strojírenství do Chrudimi. Strojírenství je technický obor. Absolventi tohoto oboru se mohou uplatit ve středních technických funkcích, a to třeba při organizaci provozních činností, zajišťování konstrukční části např. technické výkresy.

Zdroj:

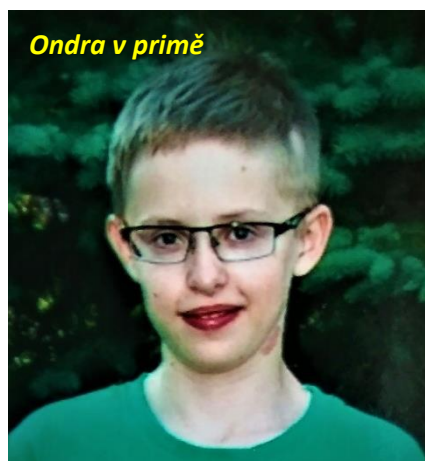
https://www.google.cz/search?q=sp%C5%A1+chrudim+budova&source=lnms&tbm=isch&sa=X&ved=0ahUKEwjCx7PV4snbAhXMaFAKHnABhUQ_AUJCvgC&biw=1366&bih=662&imgref=AHZi6c7LaCeKZM

Baví mě vyrábění různých věcí a celkově mě zajímá technika. Za ty čtyři roky, co jsem zde byl, jsem se dozvěděl hodně vědomostí. Musel jsem si rozvrhnout čas, abych stíhal dělat úkoly a připravovat se do školy. Naučil jsem se rozdělovat důležité věci od těch méně důležitých například, když jsem dostal úkol a termín, musel jsem to do termínu splnit. A pokud se na to někdo vykašle, je dost velká pravděpodobnost, že se takhle může chovat i po škole, třeba v práci.

Žáci gymplu se musí připravovat více než žáci základních škol, tudíž jsem neměl tolik volného času. Samozřejmě jsem si zde našel dobré kamarády, s kterými se budu vídat dál, i když budu chodit na jinou školu.

🎮 Když jsem byl hodně malý, nejvíce jsem si asi hrál s plyšáky, nejvíce asi s opicí a když jsem byl starší, nejvíce jsem si asi hrál se zeleným traktorem.

Na gymnáziu nepokračuji dále, protože po této škole musím jít na vysokou školu a já chci mít jistotu, protože nevím, co bude za čtyři roky, jestli budu chtít jít na vysokou nebo rovnou pracovat. Když vystuduju průmyslovku budu mít už uplatnění přímo v práci.

Ondra v primě

Ondra v kvartě

Ondřej Müller

Shrnutí

Už ani nevím, co se stalo, že mě napadlo změnit obor a jít z prostředí známých lidí, které mám nebo nemám rád, do prostředí úplně nového s novými obzory a zcela jinými lidmi. Každopádně se to stalo a já teď musím psát tento text do našeho časopisu, který pro mne za nějakou dobu možná přestane zcela existovat.

Začnu raději znovu...

Sice nevím, co přesně podnítilo můj zájem přejít někam jinam, ale zřejmě jsem chtěl už po střední něco umět, mít nějaké zaměření. Člověk musí uznat, že když se podívá na klasickou střední školu, a právě na obor kam se chystám jít, (bezpečnostně právní obor ve Skutči) a nebo i na jakýkoliv jiný obor, tak cítí uklidňující pocit, že to, co se naučí na speciálně zaměřené škole, může zúročit nejen ve svém zaměstnání, ale třeba i v životě. Na druhou stranu, většinu toho, co získá po úspěšném dokončení klasické střední školy nejspíše nebude potřebovat.

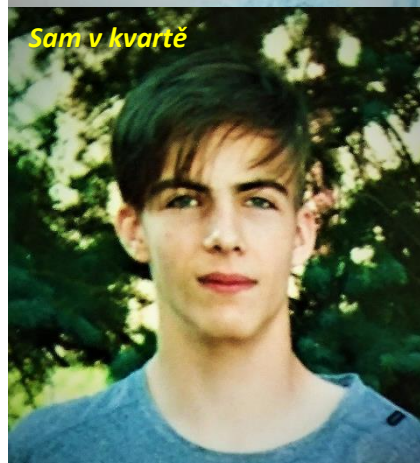
Když se zamyslím nad otázkou, co chci dělat. Rozhodně nechci po dokončení tohoto studia jít hned pracovat např. jako security. Možná se mé rozhodnutí ještě změní, ale momentálně bych chtěl být kriminalistou. Práce v terénu by se mi líbila, možná, že je to podnícené mou zálibou být venku v přírodě, provádět outdoorové aktivity nebo něco takového, i když je to možná trochu jiný druh terénu.

Výhodou oboru je široká škála možností, kam bych mohl dál. Mohl bych jít třeba na dráhu právníka, záchranáře atd.

Myslím si, že na novém oboru mě to bude bavit. Kdybych měl říci, co nejvíce, asi by to byla kriminologie a kriminalistika.

Měl bych ještě napsat, co mně roky na gymplu daly a také vzaly. Co se týče toho, co mi daly, budou to určitě přátelé, jak jinak, možná mi vzaly volný čas, který bych určitě měl, kdybych zůstal na základce, ale to bych byl teď určitě na jiné úrovni (na té o několik stupínků níž).

🧸 Můj nejoblíbenější hrací předmět neboli hračka, když jsem neměl zrovna nikoho po ruce byl jeden malý a jeden velký plyšový medvídek, který byl sice ledný, ale léty jeho srst zežloutla, možná to zní jako klišé, ale je to tak.

Samuel Stodola